

Amparare sa massaria galu oe cumbenit politicamente

Est possibile oe, in unu sistema econòmicu che a cussu italianu, chi est in crisi manna, inue sa disocupatzione de sos zòvanos est prus de su 20%, inue totu sos setores sunt in difficultade manna, pretèndere cun credibilitade de mantènnere biu su setore agrìculu? A si podet amparare politicamente s'impreu de unu muntone de fundos comunitarios pro custu setore, chi dae medas est cunsideradu assistidu? E infines a si podet nàrrere galu chi sa massaria est unu setore econòmicu istratèzicu? S'imposta est de seguru ca ei, non solu est possibile ma non si nde podet fàghere a mancu. Est possibile si s'abaiadat custu setore che a unu bene chi podet dare ocupatzione e produrre richesa, si si resessit a apretziare su sacrificziu de mizas de impresas minores e monoreddas, ponende in contu chi produrre sa cosa de mandigare no est un'atividade che a totu sas àteras; non si nde podet fàghere a mancu si ponimus totu custas resonas a fundamentu de unu paisu forte. In custos meses semus bidende s'agabu drammàticu de s'indùstria in Sardinna, sunt serrende difatis sas ùrtimas fàbricas de su Sulcis. In dae in antis a custu fallimentu e duncas galu de prus, cheret a sustènnere e amparare su traballu de sos massajos, meres o dipendentes de chentinas de impresas agrìculas chi onzi annu arriscant de tancare, ca ant problemas mannos: Nemos dae cara a custos traballadores pro issos non b'at amortizadores sotziales, non sunt carculados, e puru onzi annu in sa massaria si perdent postos de traballu, a sa muda, sena fàghere abolotu mannu. Permittere a custas impresas de sighire a traballare, de investire pro sa ripresa e pro fàghere crèschere sa massaria, a las pònnere in cundizione de cumpètere in su mercadu globale, cheret nàrrere duncas a mantènnere e garantire ocupatzione, a nde fàghere noa, prus cualificada, cun prus aficu pro su tempus benidore. Cando imbetzes si faeddat de produrre richesa, est craru chi onzi borta chi un'azienda agrìcula serrat, si brusiat finas una parte, finas si est minore, de su PIL; onzi borta chi un'azienda agrìcula agabat de traballare, nde pranghent finas sos trasportadores, sos artesanos, sos cumertziantes, sas indùstrias chi traballant su frutu dersu sartu, sos prozetistas e àteros medas, unu ziru de dinare chi no est fatzile de balutare, ma chi in pratica cheret nàrrere chi sa richesa minimat e totus semus unu pagu prus pòveros. Ma si est beru chi dae noghe a 30 annos amus a èssere 10 miliardos de pessones, oe depimus pessare chi dae noghe a pagu tempus b'at a àere una cuncurrèntzia manna pro si buscare sos benes alimentares e chi nemos at a èssere dispostu a nos fàghere iscontos, chi no amus a pòdere fàghere tropu afidamentu in sos terrinos de su Tertzù Mundu, chi zai est gherrende cun sos problemas econòmicos e demogràficos suos e est zai isfrutadu in manera isferitzada dae sas multinatzionales, e duncas amus a dèpere èssere a tretu de produrre cantu nos bisonzat pro campare. Depimus pessare a sarvare e a sustènnere sos produtos sèperos in campu agroalimentare, inue semus a beru mastros, ca nos bisonzant comente pandelas, bendendelas a foras e cuncambiandelas cun àteros alimentos prus pagu nòbiles. In definitiva sa disponibilitade alimentare depet àere su matessi livellu e sa matessi prioridade de cussu enerzèticu, pro nde nàrrere unu. In custu sensu sa massaria mantenet totu sas calidades de unu setore

istratèzicu pro su paisu. Massaria cheret nàrrere duncas ocupatzione, richesa, indipendèntzia alimentare, ma cheret nàrrere finas controllu de su territòriu e amparu de s'ambiente, totus obietivos chi unu guvernù sèriu diat dèpere pònnere in contu, promòvere cun mèdios noos e addatos , dogandechè sos impedimentos e favoessende s'initziativa de sos s'ingulos, amparende sos produtos locales e ghiende su consumatore. Imbetzes in custos ùrtimos tempos b'at un'augmentu de sas règulas, pedint semper prus calidade e rigore pro sos produtos, b'at un'augmentu de formas ispeculativas in sas materias primas e in sos frutos; b'at finas una derruta de sa burocratzia, un'incanimentu fiscale, sena chi in peruna manera su massaju nd'apat benefitziu in s'augmentu de sos prejos de sos frutos, de sas cunditziones de traballu, de isetu pro su tempus benidore; si a custu azunghimus sa barrosia de sas bancas e de sa grandu distributzione, s'atrivimentu e sa prepotèntzia de sas azentzias de riscossione, sas resones pro disamparare sa massaria che colant de meda su tostorrime fentomadu de sos massajos. Comente no lis dare resone? Si s'ighimus a andare comente semus andende, finas impreende totu sas enerzias e totu s'otimismu chi nos abarrant, a traballare in su sartu ant a abarrare a beru pagos balentes, a sos cales mancarì dedicare una pratza o unu caminu... de su sartu est naturale.